

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pil Pp. XII: Sacra Consistoria, p. 105 - Constitutiones Apostolicae, p. 109 - Litterae Apostolicae, p. 117.

Acta SS. Congregationum: S. S. O. S. Officij: Proscriptio librorum, p. 120 - S. C. Consistorialis: Decretum de Consistorio semi-publico, p. 120 - S. C. de Propaganda Fide: Designationes, p. 121 - S. C. Rituum: I. Decretum introductionis causae S. D. Marine a S. Corde Iesu, p. 122. II. Decretum de Tuto pro beatificatione Ven. Ioachimae de Vedruna, vid. de Mas, p. 124 - III. Decretum de Tuto pro beatificatione Ven. Philippinae Duchesne, p. 127. IV. Decretum de miraculis pro beatificatione Ven. Mariae Crucifixae Di Rosa, p. 129.

Diarium Romanæ Curiae: S. C. de Propaganda Fide: Nomine - S. C. dei Riti: Congregazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 133-136.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XL

Directorio:

Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:

Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:

In Italia, Lib. 25 — extra Italianam, L. it. 55 —

Pretium unius fasciculi:

In Italia, Lib. 4 — extra Italianam, L. it. 4,50

« Bis fore in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur » (Ex Commentarii Officialis ratione, die 20 Octobris 1908 edita).

INDEX HUTUS FASCICULI

(An. XXXII, n. 4 - 20 Martii 1940)

ACTA PII PP. XII

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM (7 Martii 1940)

I.	Provisio Ecclesiarum	105
II.	Confirmatio	107
III.	Postulatio palliorum	107

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

PAG.
107

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I.	<i>S. Ludovici de Maragnano</i> (Caxiensis in Maragnano). - Ab archidioecesis S. Ludovici de Maragnano territorio pars distrahitur, quae in novam erigitur dioecesim «Caxiensem in Maragnano» nuncupandam. - 22 Iulii 1939	109
II.	<i>S. Ludovici de Maragnano, S. Joseph de Grajahu</i> (Pinerensis). - Archidioecesis S. Ludovici de Maragnano et praefatura «nullius» S. Joseph de Grajahu dismembrantur et nova erigitur praefatura «nullius» Pinerensis. - 22 Iulii 1939	112
III.	<i>Syriae missio sui iuris</i> . (Constantinopolitana seu de Istanbul). - A missione «sui iuris» Syriae tota seilungitur regio, vulgo «Hatay», atque vicariatui apostolico Constantinoopolitano seu de Istanbul adiungitur. - 5 Octobris 1939	115
IV.	<i>Aleppensis</i> (De Istanbul). - A vicariatu apostolico Aleppensi territoria urbium «Adana», «Mersina» ac «Tarsos» separantur atque vicariatui apostolico de Istanbul adiunguntur. - 9 Decembris 1939	116

LITTERAE APOSTOLICAE

I.	<i>Hodiernus Namurensis dioecesis</i> . - Titulo et honoribus Basilicae Minoris augetur templum abbatiale B. Mariae V. de Aurea Valle intra fines Namurensis dioecesis. - 8 Decembris 1939	117
II.	<i>Comperitum Nobis est</i> . - Sanctuarium B. Mariae V. Zapopanense intra li-	

PAG.
nes dioecesis Guadalajarensis titulo Basilicae Minoris ornatur. - 10 Ianuarii 1940

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum. Proscriptio librorum. - 4 Marci 1940	120
--	-----

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Decretum. De Consistorio semipublico ad exirendam suffragia pro canonizazione Beatarum: Mariae a Sancta Euphrasia Pelletier et Gemmae Galganii, virginum. - 8 Martii 1940	120
---	-----

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Designationes pro appellatione	121
--	-----

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I.	<i>Romana seu Cordubena</i> . - Introductio causae beatificationis Servae Del Mariae a Sacro Corde Iesu, Fundatricis Ancillarum Sacratissimi Cordis Iesu. - 22 Novembris 1939	122
II.	<i>Vicen seu Barcinonae</i> . - Decretum de «Tuto» pro beatificatione Venerabilis Servae Del Ioachimae de Vedruna vid. de Mas, Fundatricis Instituti Carmelitarum a Caritate. - 25 Februario 1940	124
III.	<i>Romana seu Sancti Ludovici</i> . - Decretum de «Tuto» pro beatificatione Venerabilis Servae Del Philippinae Duchesne, e Societate Sororum a Sacro Corde Iesu. - 25 Februario 1940	127
IV.	<i>Brixien</i> . - Decretum de miraculis pro beatificatione Venerabilis Servae Del Mariae Crucifixae Di Rosa, Fundatricis Congregationis Ancillarum a Caritate. - 25 Februario 1940	129

DIARIUM ROMANAECURIAE

I.	Sacra Congregazione de Propaganda Fide: <i>Nomine</i>	132
II.	Sacra Congregazione del Riti: <i>Varie</i>	132
III.	Segreteria di Stato: <i>Nomine</i> e <i>Onorificenze</i>	133
IV.	Necrologio	136

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM

Feria quinta, die VII mensis Martii a. MCMXL, in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani fuit prius *Consistorium secretum*, cuius acta ex ordine referuntur.

I - PROVISIO ECCLESIARUM

Ss̄m̄us D. N. Pius Papa XII, post brevem allocutionem, *Metropolitam Ecclesiam S. Iosephi in Costarica* proposuit eique praefecit Exc. P. D. Victorium Sanabria, hactenus episcopum Alajuelensem.

Dein Ss̄m̄us sacrorum Antistites per Apostolicas sub plumbo Litteras iam Ecclesiis datos renunciavit ut infra :

ARCHIEPISCOPOS

Chicagiensem, Samuelem Stritch, iam Archiepiscopum Milwaukiensem.

Milwaukiensem, Moisem Kiley, iam Episcopum Trentonensem.

Serenensem, Ioannem Subercaseaux Errazuriz, iam Episcopum Linarensem.

Tuamensem, Iosephum Walsh, iam Episcopum Coelenum.

Sucrensem, Danielem Rivero, iam Episcopum Sanctae Crucis de Sierra.

Laodicenum in Syria, Marium Giardini, iam Archiepiscopum Anconitanum, cum adnexo titulo Numanensi.

Damascenum, Iosephum Beltrami, Nuntium Apostolicum in republika « El Salvador » et in republika « Guatemala ».

EPISCOPOS

Muliensem, Stephanum Fiedler, iam Episcopum Sätmariensem et Magnovaradinensem Latinorum.

Wichitensem, Christianum Winkelmann, iam Episcopum Sitensem.

Birthensem, Sydneyum Metzger, Auxiliarem Excēi P. D. Rodulphi Gerken, Archiepiscopi Sanctae Fidei in America Septentrionali.

Boianensem-Campobassensem, Secundum Bologna.

Barcaeum, Emmanuel Silveira d'Elboux, Auxiliarem Excēi P. D. Alberti Iosephi Gonçalves, Episcopi Rivi Nigri.

Chilawensem, Edmundum Peiris.

Attalensem in Pamphylia, Dominicum Lucam Capozi, Vicarium Apostolicum de Taiyuanfu.

Praenetensem, Secundum Petronium Lacchio, Vicarium Apostolicum de Changaha.

Aveirensem, nuper restituta dioecesi, Ioannem Evangelistam de Lima Vidal, iam Archiepiscopum Oxyrychitanum, servato titulo Archiepiscopi ad personam.

Tornacensem, Aloisium Delmotte.

Limoeirensem, Aurelianum de Mattos.

Laquedoniensem, Christophorum Dominicum Carullo.

Andriensem, Iosephum Di Donna.

Lysiadensem, Vincentium Borisevicius, Auxiliarem Excēi P. D. Iustini Staugaitis, Episcopi Telšensis.

Biltensem, Iosephum Corrigan.

Memphitanum, Ioachimum Di Leo, Auxiliarem Emī P. D. Aloisii S. R. E. Cardinalis Lavitrano, Archiepiscopi Panormitani.

Aniciensem, Franciscum Martin.

Tutelensem, Amabilem Chassaigne.

Aristianum, Iosephum Carević, iam Episcopum Ragusinum.

Bangalorensen, nuper erecta dioecesi, Mauritium Bernardum Despates, iam Episcopum Mysuriensem.

Abbiritanum, Ioannem Baptistam Hou, Vicarium Apostolicum de Shihnan.

Hypaepenum, Raymundum Aloisium Lane, primum Vicarium Apostolicum Fushunensem.

ABBATEM NULLIUS

de Tokugen, Bonifacium Saver, Episcopum titularem Appiarensen.

II – CONFIRMATIO

Insuper Ss̄mus ratam habuit electionem factam ab Exc̄mo P. D. Iosepho Emmanuele Thomas, Patriarcha Babylonensi Chaldaeorum: nimirum R. P. Abel Zaya, Congregationis Missionis, ad Ecclesiam metropolitanam Urmiensem Chaldaeorum et ad Ecclesiam cathedralē Salmasiensem Chaldaeorum.

III – POSTULATIO PALLIORUM

Deinde per Procuratorem postulatio Pallii facta est pro Ecclesiis Metropolitanis: *Chicagiensi*, *Milwaukiensi*, *Serenensi*, *Tuamensi*, *Surensi*, *S. Iosephi in Costariga* et pro Ecclesia episcopali *Aniciensi* (ex privilegio *ad personam*).

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Eadem feria V, post Consistorium secretum, in aula supra Porticum Basilicae Vaticanae fuit *Consistorium publicum* pro Canonizatione Beatae Mariae a S. Euphrasia Pelletier, virginis monialis professae ex Ordoine Dominae nostrae a caritate, fundatrix Instituti sororum a Bono Pastore, necnon Beatae Gemmae Galgani, virginis saecularis.

Praestita itaque de more a Rev̄mis DD. Cardinalibus Summo Pontifici obedientia, Ill̄mi Domini Augustus Milani et Aloisius Philippus Re, sacrae aulae consistorialis Advocati, relatis breviter vita et miraculis

respectivae Beatae Mariae a S. Euphrasia Pelletier et Beatae Gemmae Galgani, pro earum Canonizatione institerunt.

Tunc R. P. D. Antonius Bacci, Apostolicarum litterarum ad Principes Secretarius, stans a sinistro Pontificii Solii latere, cappa indutus, DD. Advocatis in genua provolutis, Sanctitatis Suae nomine, his verbis respondit :

« Novis hisce sanctitudinis gemmis fulgens Ecclesiae exornare dia-dema simulque nova virtutum exempla hominibus ad imitandum propo-nere, valde exoptat Augustus Pontifex, qui quidem ea etiam de causa avet postulationi votisque vestris concedere, ut Pontificatus Sui cursus harum duarum virginum consecratione decoretur, in Petrianae Basili-cae maiestate sollemniter habenda.

« Nostis praeterea quantopere indigeat Ecclesia, indigeant in prae-sens populi omnes caelestibus Patronis. Etenim quo magis superbit saeculum, eo miserius undeunde increscere videmus spiritualem eius egestatem. Remissa vel restincta in multorum animis divina caritate, ac christiana debilitata fide, oriuntur proh dolor ac gliscunt passim cum immodicus sui ipsius amor, tum mutua odia, invidiae simultates-que. Ubi enim superna negleguntur, quae mortalium mentes nobilitant, et ad excelsa evehunt, nihil aliud restat, nisi terrena discupere acriter, eaque quovis modo ad se rapere ac vindicare. Itaque multis iam locis non in privatae solummodo, sed in publicae etiam vitae condicionibus, incertitudines trepidationesque, ingravescentes cotidie, incedunt omnia; atque ubi etiam homines inter se non digladiantur, anxitudo quaedam, quasi immane in universos iam ingruat discrimen, omnium animos praeoccupat dubiosque tenet.

« Quis igitur poterit tot exagitatis obumbratisque mentibus super-nam impertire lucem serenamque tranquillitatem? Quis poterit disso-ciatam perturbatamque hominum familiam amico fraternoque foedere iterum componere, eidemque non saeva, quae destruunt, arma, sed can-didae pacis, quae prosperitatis felicitatisque incrementa refovet, orna-menta donare? Deum unum id posse haud dubium est, a quo res, even-tus ac vel libera ipsa pendet humana voluntas.

« Apud eum igitur novis quam primum uti posse deprecaticibus sanctitatis fulgore decoratis, beatis nempe virginibus Maria a S. Euphra-sia Pelletier ac Gemma Galgani, id ut solacio omnibus erit, imprimisque Summo Pontifici, ita omnium spem alet augebitque fore ut benignissi-mus Deus, finem malorum, quibus premitur aetas, maturet, melioraque tandem aliquando tempora affulgere iubeat. — Nihilo secius Sanctitas Sua, quamvis rem properare vehementer cupiat, ut tamen est legitima-

rum Apostolicae Sedis consuetudinum custos religiosissimus, gravissimam hanc causam antea decernere non vult, quam in Consistorio Semi-publico, quod IV die habebitur proximi mensis Aprilis Purpuratos Patres sacrorumque Antistites, qui ad suam cuiusque mentem hac super re aperiendam convenerint, sententiam de more rogaverit. Interea vero per me vos omnes admonet, quotquot adestis, ut Spiritus Sancti lumen, vestris exhibitis precibus, menti suae pientissime concilietis».

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

S. LUDOVICI DE MARAGNANO (CAXIENSIS IN MARAGNANO)

AB ARCHIDIOECESIS S. LUDOVICI DE MARAGNANO TERRITORIO PARS DISTRAHITUR,
QUAE IN NOVAM ERIGITUR DIOCESIM «CAXIENSEM IN MARAGNANO» NUN-CUPANDAM.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Si qua dioecesis nimia territorii amplitudine pateat et incolarum frequentia ita redundet, ut ab uno vel vigilantissimo Pastore vix regi queat, Romanus Pontifex, cui omnium catholici orbis Ecclesiarum sollicitudo incumbit, ad christifidelium regimini aptius consulendum, partem ab illa seiungendam curat, qua nova possit exinde erigi dioecesis, alteri concrendenda Pastori. Quae quidem p[re]ae oculis habentes, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali praepositorum consulto, ac praehabito venerabilis Fratris Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania et Nuntii Apostolici apud Brasilianam Rempublicam, favorabili voto, libentissime annuendum censuimus venerabilis Fratris Caroli Carmeli de Vasconcellos Mottas, S. Ludovici de Maragnano Archiepiscopi, precibus, quibus ab hac Apostolica Sede expostulavit, ut amplissimi suae archidioecesis territorii pars separetur et nova inibi dioecesis constituantur. Nos igitur, ex certa scientia, omnibus mature perpensis ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, ab

Archidioecesis S. Ludovici de Maragnano territorio partem illam distrahimus, quae Municipia comprehendit *Caxias, Mattões, San Francisco, Passagem Franca, Picos, Pastos Bons, Mirador, Loreto, Riachão, Victoria do Alto Parnahiba, Flores, Burity Bravo, Barão de Grajáhù, Patos, Nova York, Balsas, Benedicto Leite*; atque territorium ita avulsum in novam dioecesim erigimus et constituimus, quam ab urbe *Caxias*, in Statu *Maranhao* sita, *Caxiensem in Maragnano* nuncupari volumus ac decernimus. Eius fines hi erunt: ad septemtrionem archidioecesis S. Ludovici de Maragnano; ad occidentem S. Iosephi de Grajáhù Praelatura nullius; ad orientem dioecesis Piauhensis et ad meridiem Praelatura nullius de Bom Jesu de Piauhy. Novae ita erectae et circumscriptae dioecesis Caxiensis in Maragnano sedem et cathedram episcopalem in praefata urbe Caxias, a qua dioecesis ipsa, uti diximus, nomen mutuantur, constituimus, quam proinde ad civitatis episcopal fastigium extollimus, eidemque omnia iura et privilegia tribuimus, quibus ceterae civitates episcopales iure communi fruuntur. Paroeciale vero Ecclesiam Nostrae Dominae *dos Remedios* dicatam, in eadem Caxias urbe exstantem, ad Cathedralis gradum et dignitatem evehimus; eique pariter eiusque pro tempore Episcopis iura omnia, honores, insignia, gratias et privilegia concedimus, quibus ceterae Cathedrales Ecclesiae earumque Praesules ex iure communi pollut; eosque omnibus adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Novam insuper hanc dioecesim metropolitanae Ecclesiae S. Ludovici de Maragnano suffraganeam constituimus eiusque pro tempore Episcopos metropolitico eiusdem S. Ludovici Archiepiscopi iuri subiicimus. Cum autem praesentis temporis adjuncta non permittant quominus in nova hac dioecesi Canonicorum Capitulum modo instituatur, indulgemus ut interim pro Canonicis dioecesani consultores ad iuris tramitem elegantur. Volumus insuper ut, iuxta Codicis praescripta et normas a S. Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus traditas, parvum saltem Seminarium dioecesanum quamprimum fieri poterit erigatur; itemque ut suis sumptibus nova quoque dioecesis Caxiensis in Maragnano binos delectos iuvenes aut modo saltem unum, in Pontificium Collegium Pium Brasilianum de Urbe non intermissa vice mittat, ut sub oculis fere Romanii Pontificis in spem Ecclesiae instituantur. Statuimus insuper ut episcopal mensa Curiae emolumentis et ceteris oblationibus constituantur, quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis erecta est, praeberi solent, bonisque praesertim, quae ad hunc finem iam collecta sunt. Quod vero attinet ad huius dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis, seu Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem,

ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones decernunt. Quod praecipue ad clerum spectat, statuimus ut, simul ac hae dioecesis erectionis Litterae ad executionem demandatae fuerint, eo ipso clerici Ecclesiae illi adscripti habeantur, in cuius territorio legitime exstant. Mandamus denique ut documenta et acta omnia, quae novam hanc dioecesim Caxiensem in Maragnano eiusque clericos et fideles respiciunt, a cancellaria archidioecesis S. Ludovici de Maragnano cancellariae tradantur novae dioecesis, ut in eius archivo religiose serventur. Ad quae omnia, uti supra disposita et constituta, executioni mandanda venerabilem quem supra memoravimus Fratrem Benedictum Aloisi Masella, apud Brasilianam Rempublicam Nuntium nostrum, deligimus, eidemque necessarias et oportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eique onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem quamprimum transmittendi authenticum peractae executionis actorum exemplar. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, etiam si specifica et individua mentione digni sint, audit non fuerint vel praemissis non consenserint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexco-
gitato, defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtainere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabili-
liter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoreranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus; non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes derogamus. Vo-
lumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaem exhibitae vel ostensae forent. Ne-
mini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, concessionis, sub-
iectionis, statuti, mandati, delegationis, derogationis et voluntatis No-
strae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id, ausu temerario,

attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die vicesima secunda mensis Iulii, Pontificatus Nostri anno primo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
Cancellarius S. R. E. *S. C. Consistorialis a Secretis*

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
 Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*

Loco Plumbi

Règ. in Cano. Ap., Vol. LXII, n. 5. — Al. Trussardi.

II

S. LUDOVICI DE MARAGNANO S. JOSEPHI DE GRAJAHÙ (PINERENSIS)

ARCHIDIOECESIS S. LUDOVICI DE MARAGNANO ET PRAELATURA « NULLIUS » S. JOSEPH DE GRAJAHÙ DISMEMBRANTUR ET NOVA ERIGITUR PRAELATURA « NULLIUS » PINERENSIS.

PIUS EPISCOPUS
 SERVUS SERVORUM DEI
 AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad maius christifidelium bonum assequendum eorumque regimen facilius reddendum haud parum sane iuvat dioeceses nimio patentes territorio in partes dividere et novas exinde ecclesiasticas circumscriptiones constituere. Quum itaque Nobis constet fideles in septentrionali-orientali parte *Maranhão* Status in Brasilia degentes spiritualibus fere destitui auxiliis et a suorum Episcoporum sedibus quam longissime distare, Nos tantae eorum necessitatibus absque mora subveniendum duximus. De consulto igitur venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali praepositorum, accidente quoque consensu venerabilium Fratrum Caroli Carmeli de Vasconcellos Mottas, Archiepiscopi S. Ludovici de Maragnano, et Aemiliani Ioseph Lonati, Episcopi titularis Epiphanensis in Cilicia et Praelati *nullius* S. Iosephi de Grajahù, nec non favorabili voto præhabito venerabilis Fratris Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania et apud Brasilianam Rempublicam Nuntii Apostolici, sup-

pleto, quatenus opus sit, aliorum quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, omnibus mature perpensis, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, ab archidioecesi S. Ludovici de Maragnano et a Praelatura *nullius* S. Iosephi de Grajahù, pro parte ad utramque spectante, quod supra memoravimus territorium, limitibus ut infra definiendum, seiungimus, et novam ex eo Praelaturam *nullius*, quam a *Pinheiro* urbe «*Pinerensem*» nuncupari volumus, erigimus et constituimus. Fines itaque novae huius Praelatura*e* iidem erunt ac praesentes fines sex Municipiorum, idest *Pinheiro*, *Alcantara*, *Cururupù* et *Guimaraes*, ad archidioecesim S. Ludovici de Maragnano hucusque pertinentium, atque *Tury-Assù* et *Carutaperu*, ad Praelaturam *nullius* S. Josephi de Grajahù hucusque spectantium. Sedem autem Praelatura*e* in *Pinheiro* urbe, a qua ipsa nomen mutuatur, statuimus atque Ecclesiam Deo in honorem S. Ignatii de Lojola dicatam ibi extantem ad Ecclesiae praelatitiae gradum et dignitatem evehimus, cui sedi et praelatitiae Ecclesiae, nec non Praelatis *nullius* Pinerensibus pro tempore omnia tribuimus iura et privilegia, quibus sedes et praelatitiae Ecclesiae earumque Antistites iure communi fruuntur; itemque Praelatos ipsos eorumque Ecclesiam omnibus oneribus et obligationibus adstringimus, eis ad iuris normam adnexit. Decernimus insuper ut nova haec Praelatura Pinerensis metropolitanae Ecclesiae S. Ludovici de Maragnano sit suffraganea illamque eiusque Praelatos metropolitico ipsius Archiepiscopi iuri subiicimus. Quod vero ad eiusdem Praelatura*e* regimen et administrationem, ad clericorum iura et onera, ad documentorum traditionem, aliaque huiusmodi, rite servari iubemus quae sacri Canones praescribunt. Quod autem ad clerum praecipue spectat, statuimus ut, simul ac hae Litterae Nostrae ad executionem demandatae fuerint, eo ipso clerici censeantur adscripti Ecclesiae illi, in cuius territorio legitime extant. In dotem autem ipsius Praelatura*e* assignamus et attribuimus oblationes, subsidia et bona quaecumque quae ad hoc conferentur, praeter ea quae ad hunc finem iam collecta sunt. Volumus denique atque mandamus ut novae istius Praelatura*e* sumptibus bini delecti iuvenes, aut modo saltem unus, in Pontificium Collegium Pium Brasiliandum in Urbe non intermissa vice mittantur, ut sub fere Romani Pontificis oculis in spem Ecclesiae instituantur. Ad quae autem omnia uti supra disposita et constituta executioni mandanda venerabilem quem supra diximus Fratrem Benedictum Aloisi Masella, apud Brasiliandum Republicam Nuntium nostrum, deligimus eique necessarias et oportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, et ei onus im-

ponimus ad S. Congregationem Consistorialem quam primum transmitendi peractae exsecutionis actorum authenticum exemplar. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, etiam si specifica et individua mentione digni sint, audit non fuerint vel praemissis non consenserint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus; non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes derogamus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et si gillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, concessionis, subiectionis, statuti, mandati, delegationis, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id, ausu temerario, attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nonagesimo trigesimo nono, die vicesima secunda mensis Iulii, Pontificatus Nostri anno primo.

I. Card. GRANITO PIGNATELLI
DI BELMONTE
S. Collegii Decanus

Loco Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXII, n. 4. – D. Francini.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Carolus Respighi, *Proton. Apost.*

III

SYRIAEC MISSIO SUI IURIS
(CONSTANTINOPOLITANA SEU DE ISTANBUL)

A MISSIONE «SUI IURIS» SYRIAEC TOTA SEIUNGITUR REGIO, VULGO «HATAY»,
ATQUE VICARIATUI APOSTOLICO CONSTANTINOPOLITANO SEU DE ISTANBUL
ADNECTITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad maius christifidelium spirituale bonum assequendum eorumque regimen facilius reddendum haud dubie valde iuvat, si ecclesiastica territorii ubi illi degunt circumscriptio civili, quantum fieri possit, circumscriptiōne respondeat. Iamvero quum tota *Hatay* regio, cui vulgo *Sangiaccato di Alessandretta* nomen erat, Turcicae dicioni nuper adnexa sit, attentis peculiaribus fidelium inibi degentium condicionibus atque rerum adiunctis, peropportunum visum est territorium illud aliter circumscribendum. Suppleto itaque quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, conlatis consiliis cum dilecto Filio Nostro Eugenio S. R. E. Cardinale Tisserant, S. Congregationis pro Ecclesia Orientali a Secretis, re mature perpensa, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, totam regionem illam *Hatay*, ad ecclesiasticum territorium missionis *sui iuris* Syriae hucusque spectantem, Vicariatui Apostolico Constantinopolitano seu de *Istanbul* perpetuo unimus illamque, una cum clero et populo, illius pro tempore Vicarii Apostolici in posterum subiectam volumus ac decernimus. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Volumus insuper ut harum Litterarum transumptis a notario publico subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce praesentibus tribueretur, si ipsaem exibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, unionis, subiectionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpse-

rit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die quinta mensis Octobris, Pontificatus Nostri anno primo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI **EUGENIUS Card. TISSERANT**
Canicularius S. R. E. *S. C. pro Eccl. Orient. a Secretis*

Ioseph Wilpert, Decanus Collegii Proton. Apost.
Alfridus Vitali, Proton. Apost.

Loco Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXII, n. 20 - Al. Trussardi.

IV

**ALEPPENSIS
(DE ISTANBUL)**

A VICARIATU APOSTOLICO ALEPPensi TERRITORIA URBIUM « ADANA », « MER-
SINA » AC « TARSO » SEPARANTUR ATQUE VICARIATUI APOSTOLICO DE ISTAN-
BUL ADIUNGUNTUR.

**PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM**

Quo sacrorum Antistites pastorale sibi creditum munus utilius ac facilius in animarum bonum exercere valeant, non parum sane prodest si ecclesiastica locorum circumscriptio temporum adiunctis et civili circumscriptiōni, quantum fieri possit, respondeat. Nos itaque considerantes peculiares condiciones, in quibus versantur fideles latini ritus infra limites Ciliciarum regionis degentes, quae iam plures annos, ut nuper finitima regio *Hatay*, Turciacae ditioni adnexa est, consilio collato cum dilecto Filio Nostro Eugenio S. R. E. Cardinale Tisserant, S. Congregationis pro Ecclesia Orientali a Secretis, suppleto quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, re mature perpensa, apostolica Nostra auctoritate, quam supra diximus Ciliciarum regionem, territoria amplectentem urbium *Adana*, *Mersina* ac *Tarsus* a Vicariatu Apostolico *Aleppensi*, ad quem hucusque illa pertinuit, seiungimus atque, ut nuper de *Hatay* quoque regione per alias Apostolicas Litteras statuimus, Vicariatui Apostolico de *Istanbul* adnectimus et unimus, et territoria ipsa, una cum clero et populo, eiusdem pro tempore Vicarii Apostolici de *Istanbul* iurisdictioni in posterum subiecta volumus ac decernimus. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque

rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Volumus insuper ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, a notario publico subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, unionis, subiectio-
nis, statuti et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die nona mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno primo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI

Cancellarius S. R. E.

EUGENIUS Card. TISSERANT

S. C. pro Ecol. Orient. a Secretis

Alfonso Carinci, *Proton. Apost.*

Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXII, n. 51 - Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TITULO ET HONORIBUS BASILICAE MINORIS AUGETUR TEMPLUM ABBATIALE

B. MARIAE V. DE AUREA VALLE INTRA FINES NAMURCENSIS DIOECESIS.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Hodie nos Namurcensis dioecesis intra fines exstat ex Ordine Cisterciensium Reformatorum seu strictioris observantiae templum abbatiale Aureum-vallense, vulgo *d'Orval* nuncupatum. Iam eodem loco antiquissima erat Ordinis Cisterciensis Abbatia quam ipse sanctus Bernardus Claravallensis fundaverat; quaeque per saecula multa usque ad Revolutionis Galliae tempora conspicuo monachorum numero floruit, qui non modo in proprium spirituale sed fidelium etiam finitimae regionis bonum incubuerunt. Cum vero eadem Abbatia ob nefastam eversorum hominum tempestatis illius noxiampque operam abhinc saeculum circiter unum plenam in ruinam prolapsa esset; eam denuo hisce temporibus Nostris exaedificandam curavit praelaudatus Cisterciensium Ordo, auxiliis tum procerum tum popularium e belga ac luxemburgensi ditione adiutus et fretus. Templum abbatiale,

quasi palladium nationis Belgarum magnifice renovatum, amplitudine praesertim ac nitore molis stylo gothico, uti aiunt, cisterciensi admodum puro exstructae renidet; idemque iam ad pie invisendum turmatim ac peregrinorum quoque more fideles confluant; in aedem vero abbatialem, templo eidem adnexam, presbyteri e diversis Belgii dioecesisibus ad sancta spiritualia Exercitia peragenda libenti animo sese recipiunt. Quapropter cum dilectus filius hodiernus Abbatiae de Aurea Valle praesul enixis precibus a Nobis postulaverit ut, votis etiam ex omni ordine civium procerumque Belgii catholici adnuentes, tum ad christiana pietatis incrementum cum ad decus augendum vetusti tituli abbatialis, novam eiusdem ecclesiam ad Basilicae minoris dignitatem eveheremus, Nos optatis huiusmodi benigna voluntate concedendum censemus; idque eo propensius cum Venerabilis Frater Archiepiscopus titulo Apamenus in Syria, Apostolicus Noster in Belgio Nuncius, amplissimo commendationis officio suo preces memoratas communiat. Conlatis itaque consiliis cum Sacra Rituum Congregatione, praesentium Litterarum tenore, Apostolica auctoritate Nostra, memoratum templum abbatiale B. Mariae Virginis de Aurea Valle, intra fines Namurcensis dioecesis noviter eretum, titulo ac dignitate *Basilicae Minoris*, iuribus privilegiisque rite competentibus adiectis, perpetuum in modum augemus. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exsistere et fore; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illique ad quod spectant templo abbatiali Aureo-vallensi plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse et definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII m. Decembris an. MCMXXXIX, Pontificatus Nostri primo.

A. Card. MAGLIONE, *a secretis Status.*

II

SANCTUARIUM B. MARIAE V. ZAPOPANENSE INTRA FINES DIOECESIS GUADALAJARENSIS TITULO BASILICAE MINORIS ORNATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Compertum Nobis est, ex libello supplici Commissarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum in Mexico, templum seu sanctuarium Beatae Mariae Zapapanensis, intra

fines Guadalajarensis archidioecesis ac Ditionis Mexicanae positum, solidissima ac spectabili structura dorica, amplitudine satis conspicua, et multiplicibus artis operibus affabre sculptis praestare, nec non sacra supellectili abundanter exornari. Anno millesimo sexcentesimo nonagesimo exaedificatum, fratribus Minoriticae provinciae Sanctorum Francisci et Iacobi sanctuarium idem concreditum est, ac postea sollemni etiam consecratione auctum. Sacra autem aedes eadem Beatae Mariae Virginis nobilitatur Imagine, quam secum portarunt antiqui missionarii qui Kaliscorum in regione Evangelium Indiis nunciarunt, fidemque catholicam praedicaverunt; ac propterea tum incolae regionis tum advenae e dissitis etiam locis atque peregre confluentes christifideles singulari pietate et fiducia Sanctam Beatae Deiparae Imaginem venerantur, Sanctuarium Eius celebrant; sacerisque functionibus, quae inibi flunt ea, qua par est, liturgica sollemnitate, devote intersunt. Haec animo repetentes, cum praefatus Generalis Commissarius Ordinis Fratrum Minorum, communia vota depromens, Nos enixe rogaverit ut enunciatum Sanctuarium ad Basilicae Minoris dignitatem evhere velimus, hasque preces cumulet Venerabilis Fratris Guadalajarensium Archiepiscopi amplissimum suffragium, Nos votis huiusmodi annuendum ultro libenterque censemus. Itaque, conlatis consiliis cum Venerabili Fratre Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Episcopo Praenestino, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in modum, memoratum templum seu Sanctuarium Zapopanense, ad honorem Beatae Mariae Virginis Deo dicatum, ad *Basilicae Minoris* titulum et dignitatem promovemus, iuribus privilegiisque adiectis, quae rite competant. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare et permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse et definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x m. Ianuarii, an. MCMXXXX, Pontificatus Nostri primo.

A. Card. MAGLIONE, *a secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM**SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII****DECRETUM****PROSCRIPTIO LIBRORUM***Feria IV, die 28 Februarii 1940*

In generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii Eñi ac Revñi DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, auditio RR. DD. Consultorum voto, praedamnatos esse declararunt, vi canonis 1399 C. I. C., atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos mandarunt duos libros ab Edmundo Fleg conscriptos, quibus tituli :

*L'enfant prophète,
Jésus raconté par le juif errant.*

Et sequenti Feria V, die 29 eiusdem mensis et anni, Ssñus D. N. Pius Divina Providentia Papa XII, in solita audientia Exc. D. Adsesori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Eñorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 4 Martii 1940.

Romulus Pantanetti, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS**DECRETUM**

DE CONSISTORIO SEMIPUBLICO AD EXQUIRENDA SUFFRAGIA PRO CANONIZATIONE BEATARUM : MARIAE A SANCTA EUPHRASIA PELLETIER ET GEMMAE GALGANI, VIRGINUM.

Peractis iam de more Consistoriis tum secreto, tum publico, diebus decima prima mensis Decembris anni 1939 et septima huius mensis Martii in Palatio Apostolico Vaticano, Ssñus Dominus Noster Pius, Div.

Prov. Pp. XII Consistorium semipublicum die quarta proximi mensis Aprilis habendum decrevit, in quo exquiret Episcoporum sententiam pro canonizatione Beatae Mariæ a Sancta Euphrasia Pelletier, monialis professae ex Ordine Dominae Nostræ a Caritate, fundatricis Instituti Sororum a Bono Pastore, et Gemmae Galgani, virginis saecularis.

Quapropter Ss̄m̄ Dominus praescribit ut omnes Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, Praelati et Abbates *nullius*, qui sunt intra centesimum ab Urbe lapidem, si possint, Romam tempestive petant, praefato Consistorio intersint, suffragium suum, *brevissima oratione*, edituri et solemni canonizationi, si in eodem Consistorio indicta fuerit, suo tempore adstant. Ceteros vero Antistites de his quae supra memorantur certiores reddit, laetus quidem si ad eumdem finem romanum iter suscipere velint.

Né autem locorum Ordinarii frequentibus itineribus nimium graven-
tur, Sanctitas Sua benigne indulget, ut qui sive occasione Consistorii
Romam convenerint sive praefatis solemniis adfuerint, proxima vice ab
obligatione sacra Limina visitandi eximantur; salvo onere remittendi
ad hanc Sacram Congregationem Relationem de statu dioecesis.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die
8 Martii 1940.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ☩ S.

V. Santoro, *Adsestor.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

DESIGNATIONES PRO APPELLATIONE

Iuxta can. 1594 § 2 Codicis Iuris canonici pro appellatione Ordinarius Praefecturae Apostolicae de Shunsen designavit Tribunal Vicarius Apostolici de Wonsan (Gensan).

Quam designationem Ss̄m̄ D. N. Pius div. Prov. Pp. XII in audi-
tia diei 13 mensis Decembris a. 1939 approbavit.

Item Ordinarii Libyæ, quibus ex pontifícia concessione facultas facta
erat instituendi Tripoli unicum tribunal primæ instantiae pro causis
matrimonialibus, designaverunt pro appellatione Tribunal Metropoli-
tanae Ecclesiae Panormitanae.

Quam designationem Ss̄m̄ approbavit in audiencia diei 23 mensis
Ianuarii a. 1940.

SACRA CONGREGATIO RITUUM**I****ROMANA SEU CORDUBEN.**

**BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE A SACRO CORDE IESU,
FUNDATRIX ANCILLARUM SACRATISSIMI CORDIS IESU.**

SUPER DUBIO

*An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum
de quo agitur.*

Homines omne genus angustiis doloribusque pressos benignissimus Salvator noster suavissimis hisce verbis ad Se invitavit. dicens: *Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos* (Mt., XI, 28).

Quam invitationem decimoseptimo saeculo, dum tetrica Ianseniana haeresis, in Gallia praesertim, debacchabatur, quae *amori in Deum pietatique inimica, Deum non tam diligendum ut patrem, quam extimescendum ut implacabilem iudicem praedicabat*, Ipse S. Margaritae Mariae Alacoque apprens, misericorditer iteravit. *Cor suum sacratissimum, quasi pacis et caritatis vexillum elatum gentibus ostendens, haud dubiam portendens in certamine victoriam* (Pius XI, Enc. *Miserentissimus*). Exinde factum est ut divino quodam instinctu ex Ecclesiae sinu innumerae religiosae Familiae, Sodalitates piaeque uniones, quae eiusdem cultum saluberrime fovent, exsurrexerint.

Quas inter honorabilem tenet locum *Ancillarum Sacratissimi Cordis Iesu* Institutum a Maria a Sacro Corde Iesu fundatum, quod ob praelaras eius virtutes intimumque impulsu mire excrevit nec mediocrem gloriam in christiana societate sibi comparavit. Praeclarae hae virtutes, quae veluti sub modio, Famula Dei vivente, sub humilitatis velo absconditae manserant, ea demortua, declaratae, Institutum impulerunt ut ad beatificationis honores suae Matri comparandos manus admoveret. Nec frustra, uti vel leviter eius vitam pervolventi appetat.

Die 1 Martii a. 1850, feria VI, Sacratissimo Cordi Iesu sacra, in pago Pedro-Abad, non longe ab urbe Corduba, in Hispania, ex piis parentibus Ildefonso Porras et Raphaëla Ayllon, censu nobilique genere claris, decima inter tredecim liberos, nata est Raphaëla, Francisca a Ssmo Rosario, Rudesinda. quae nomina, sequenti die, in sacro baptismo, recepit.

Quinquennio post, patre orbata, matris sapienti cura fortiter suaviterque ad pietatem atque ad litterarum rudimenta fuit instituta.

Quantum in pietate profecerit aperte coniici potest ex eo quod vix septennis, ut fertur, ad sacram mensam, rarissimo tunc exemplo, fuerit admissa; die autem S. Aloisio Gonzagae sacro in sequentis anni 1858, Confirmationis sacramento fuit roborata.

Miras iugiter in perfectionis via progressiones fecit. Quindecim annos nata castitatis voto se obstrinxit. Matre quoque a. 1869 amissa, totam operibus pietatis caritatisque erga proximum se dedidit. Divinam vocationem ad religiosum statum persentiens, in Societatem Sororum a Maria Reparatrice, quarum domus Cordubensis suis suaequa sororis Dolores impensis condebatur, admitti postulavit, obtinuitque.

Verum, Sororibus his anno 1876 Corduba abscedentibus, Dei Famula iussa est regimen novae religiosae familiae suscipere, quae paullo post, fundata Matriti domo, civitatis tunc sub Toletani Archiepiscopi iurisdictione positae, eiusdem Archiepiscopi consilio *Sororum Reparaticum Sacri Cordis* nomen accepit. Verum Apostolica Sedes nomen hoc anno 1886 in decreto, quod dicitur *laudis*, in *Ancillarum Sacratissimi Cordis Iesu* immutavit, sequenti vero anno Instituti definitivae approbationis edidit decretum.

Dei Famula a. 1877 temporariam, anno autem 1888 perpetuam religionis votorum professionem emisit. Antecedenti anno generalis sui Instituti Moderatrix unanimiter fuit electa, quo munere quinque post annos se abdicavit. Inscrutabili autem Dei consilio factum est ut haec, veluti aurum, quod per ignem probatur, per triginta duos solidos annos heic Romae a cunctis Instituti officiis seposita et quasi neglecta, orationi carnisque mortificationi intenta, absconditam in Christo vitam duceret, angoribus doloribusque confertam, quos generose in humilitatis spiritu sustulit ad mortem usque, quam, post atrocissimum morbum patientissime toleratum, Ecclesiae sacramentis roborata, die 6 Ianuarii a. 1925 piissime obivit.

Sanctitatis fama post eius mortem succrevit. Quare, undecim vix transactis annis, Ordinaria auctoritate in Urbe informativns processus super sanctitatis fama, scriptis atque cultu numquam praestito, die 1 Februarii a. 1936 coepit confici, biennio autem post fuit consummatus: Rogatoriales item processus Mediolani, Westmonasterii, Cordubae atque Bono Aere constructi sunt.

Interim Summo Pontifici postulatoriae litterae fuere porrectae, ad Causae Introductionem obtinendam, a quattuor S. R. E. Cardinalibus, duabus Regiis Principibus, sex Archiepiscopis, septem Episcopis, Ca-

pitulo Cathedrali Cordubeni. nec non a Provinciali Deputatione, Municipio, Advocatorum Collegio atque mercatorum coetu eiusdem civitatis, Municipio denique Pedro-Abad, natali Servae Dei pago.

Die 21 Decembris mensis anno 1938 Sacra Rituum Congregatio decrevit nihil ex scriptis obstare quominus ad ulteriora procedi queat. Omnibus itaque de iure comparatis, instantे Revmo P. Carolo Miccinelli, S. I., Causae Postulatore, die 21 Novembris mensis anni huius in Ordinario Sacrae Rituum Congregationis coetu Eminentissimus ac Reverendissimus Cardinalis Petrus Boetto, Causae Ponens seu Relator, dubium proponuit disceptandum : *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Revni Patres, auditis Cardinali Ponentis relatione nec non Officialium Praelatorum suffragiis scripto latis, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, omnibus perpensis, rescribendum censuere : *Affirmative, seu Signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Ssno placuerit.*

Facta autem Ssno D. N. Pio Papae XII, subsignata die, ab eodem R. P. D. Promotore generali relatione, Sanctitas Sua Emorum Patrum rescriptum ratum habens, propria manu *Commissionem Introductionis Causae Servae Dei Mariae a Sacro Corde Iesu* signare dignata est.

Datum Romae, die 22 Novembris a. D. 1939.

C. Card. SALOTTI, Praefectus.

L. S.

A. Carinci, Secretarius.

II

VICEN. SEU BARCINONEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVAE DEI IOACHIMAE DE VEDRUNA VID. DE MAS, FUNDATRICIS INSTITUTI CARMELITARUM A CARITATE.

SUPER DUBIO

An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione, TUTO procedi possit ad predictae Venerabilis sollemnem Beatificationem.

Quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis (2. Cor. 4, 17).

Etsi multis tribulationibus hac in vita veluti obruimur, ne timeamus, nobiscum est *Pater et Deus totius consolationis* (2, Cor., 1, 3), «qui facit, uti paeclare S. Robertus Bellarmino scribit, ut tribulatio nonnisi guttatum instilletur nobis, cum futura gloria sit quasi flumen

inundans, iuxta illud Ps., 35, 9 : *Torrente voluptatis tuae potabis eos* (Expl. in Ps., 90, 15).

Multa quidem adversa Venerabilis Ioachima de Vedruna Vid. de Mas pro Dei gloria eiusque amore est passa. Ipse vero Deus, eam, dum vivebat, roborando et consolando, postea vero eam magnifica gloria, in Ecclesiae quoque conspectu munerando, Famulae Suae amorem munifice reperdit: evidenter etiam significans fideles ad perfectionis culmen, in quacumque vitae conditione, eius adiuvante gratia, posse pertingere.

Porro Venerabilis Ioachima in virginitate, in coniugio, in viduitate, in vita religiosa, eximia sanctitatis specimina exhibuit. Re sane vera, die 16 Aprilis a. D. 1783 sacris baptismi aquis regenerata fuit, atque nomina: Ioachima, Francisca de Paula, Antonia ei imposita. Parentes Laurentius et Teresia Vidal nobilitate quidem generis clari, christianis vero virtutibus clariores, filiolam suam, sicut et ceteros septem filios, ad pietatem omni cura educarunt, cui Ioachima adeo perfecte respondit, ut vel minimas actiones adhuc puellula ad Deum dirigeret. Duodecim annos nata vehementer inter moniales Carmelitas adnumerari optaverat, cui voto satisfacere non est ei datum.

Parentum impulsu, suique animi moderatoris consilio obtemperans, cum piissimo iuvene Theodoro de Mas matrimonium inivit, quem tenerimo amore novemque liberis beavit.

Marito viduata, Vicum secessit, filiorum educationi caritatisque operibus per decennium in exemplum incumbens.

Anno 1826 non sine speciali divino impulsu sub *Carmelitarum a Caritate* nomine Institutum condidit, a Vicensi Episcopo, Paulo a Iesu Corcuera, canonice sancitum, cui duplex finis propositus, puellarum nempe institutio, infirmorumque cura. Institutum hoc a Pio Papa IX fel. rec. fuit approbatum; constitutiones autem, a P. Stephano ab Olot, Ordinis Minorum Capuccinorum, conscriptae et a B. Antonio M. Claret revisae, primitus, uti mos est, ad tempus ab eodem Pontifice, approbatae vero penitus a Leone XIII fuere. Ioachima, dum vivebat, plures in tota Hispania condidit domus; post eius autem mortem plurimae aliae per Europam atque exterias regiones fuerunt erectae, cum maximo christianaem societatis emolumento.

Dum bellum in Hispania fureret, exilium carceremque est passa. In condendo Instituto eoque moderando plurimas adversitates Deo confisa fortissime superavit. Adorable sanctissimae Trinitatis mysterium singulari religione colebat, trisagium iugiter per diem ingeminare in deliciis habens: sacrosanctae Eucharistiae cultum mirifice promovit: erga Beatissimam Virginem tenerrima devotione ferebatur.

Plures quoque apud Deum intercessores sibi studuit conciliare, sed ex his singulari observantia castissimum eiusdem B. Mariae V. Sponsum coluit, Archangelumque Raphaëlem, a quo plura beneficia se accepisse agnoscebat.

Animas purgatorio igni addictas ab eorum paenitentia sublevare orationibus atque sui corporis cruciatibus sategit.

Ceterum perfectissimum virtutum omnium exemplar coram omnibus eluxit. Prophetico spiritu afflata plura praedixit, animorum secreta penetravit, aliisque supernaturalibus donis fuit a Deo ornata.

Apoplectico et cholericico morbo abrepta Barcinone die 28 Augusti mensis anno 1854 morientium sacramentis roborata ad Dominum evolavit.

Pretiosam mortem sanctitatis fama est subsequuta. Quapropter in Vicensi Curia annis 1909-1911 informativi super eadem fama nec non super scriptis cultuque liturgico non praestito constructi sunt processus. Die 22 Ianuarii a. 1919, celeberrimo hispano martyri Vincentio dicata, pro Famulae Dei scriptis Sacra haec Congregatio edidit decretum. Benedictus XV, fel. rec., die 14 Ianuarii a. 1920 Causae Introductionis Commissionem obsignavit. Die 13 Iulii a. 1921 vetitum cultum ei praestitum non esse declaratum est. Apostolicis inquisitionibus peractis riteque recognitis, post triplicem in Sacrorum Rituum Comitiis disceptationem, quarum postrema coram Pio Papa XI recolendae memoriae fuit peracta, heroicis virtutibus eam fulsisse, die 16 Iunii, in festo SS. Trinitatis a. D. 1935 decretum est.

Demum duo miracula a Deo Suae Famulae interventu fuisse patrata, die 28 Ianuarii proxime elapsi, edictum est.

Novissimum, ut ad ulteriora procedi quiret, dubium disceptandum supererat; nempe : *An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione, TUTO procedi possit ad sollemnem praedictae Venerabilis Beatificationem.* Quod infrascriptus Cardinalis, Sacrae Rituum Congregacionis Praefectus Causaeque Ponens seu Relator, in Generali Coetu coram Ss̄mo D. N. Pio Papa XII coadunato die 13 mensis huius proposuit. In affirmativam sententiam quotquot aderant tum R̄mi Cardinales cum Officiales Praelati Patresque Consultores concederunt : Beatissimus vero Pater, ut Suam ederet, cunctandum aliquantis per censuit, ut tantam rem coram Deo, effusis precibus, maturaret.

Dominicam itaque hanc, tertiam Quadragesimae, quam opportunissime selegit. *Sicut enim in huius Missae Evangelio divini Magistri et Iudicis sententia legitur : Beati qui audiunt verbum Dei et custodiunt illud,* ita Eius in terris Vicarius Beatam mox edicendam iubet Venerabilem Dei Famulam quae verbum Dei audivit, perfectissimeque custodivit.

Advocatis itaque ad Se infrascripto Cardinali, R. P. Salvatore Nucci, Fidei Promotore Generali, meque infrascripto Secretario, sacro-sancto Missae sacrificio piissime litato, pronunciavit: *TUTO procedi posse ad sollemnem Venerabilis Ioachimae de Vedruna viduae de Mas Beatificationem.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri Apostolicasque Litteras sub Piscatoris anulo expediri mandavit.

Datum Romae, die 25 Februarii a. D. 1940.

☩ CAROLUS Card. SALOTTI, Episcopus Praenestinus,
S. R. C. Praefectus.

L. ☩ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

III

ROMANA SEU SANCTI LUDOVICI

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVÆ DEI PHILIPPINAE
DUCHESNE, E SOCIETATE SORORUM A SACRO CORDE IESU.

SUPER DUBIO

An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione, TUTO procedi possit ad sollemnem praedictæ Venerabilis Beatificationem.

«Etsi Deus... omnia ipse efficere sua solius virtute potest, nihilominus tamen ad iuvandos homines ipsis uti hominibus, ex benigno providentiae consilio, maluit; et quemadmodum in rerum genere naturalium perfectionem debitam, ita in iis, quae modum naturae transiliunt, sanctitatem homini ac salutem non nisi hominum opera ministerioque impertire consuevit» (Leo XIII, Enc. *Satis cognitus* 1896 de Un. Eccl.). Quapropter nullo unquam tempore defuerunt, qui, divina inspirante gratia, animarum saluti incumberent tum populorum, qui fidei lumine iamdiu fuerunt illustrati, cum gentium, quae divinae revelationis beneficio nondum fruitae, caeca superstitione conflictantes, *in tenebris et in umbra mortis miserabiliter sedent.*

Venerabilis Philippina Duchesne, quae incensissimum in corde illum fovebat ignem, quem amantissimus Dominus Noster Jesus Christus venit mittere in terram, ad evangelizandas Septentrionalis Americae gentes, S. Magdalena Sophia Barat assentiente, die 14 Martii mensis anno Domini 1818, postquam duodecim annos enixis precibus a Deo gratiam

ad missiones proficisciendi imploravisset, in navim Burdigalae, cum quinque sodalibus suae curiae commissis, condescendit. Sabbato autem sancto, die 21 eiusdem mensis, aperta Oceani est ingressa, die autem 29 Maii Sacratissimo Cordi Iesu sacra ad Americanam terram appulit, die denique 24 Augusti ad S. Ludovici urbem pervenit. Voti compos facta nulli pepercit industriae, a nullo abhorruit incommodo, sui oblita, ut divini Cordis religionem tum inter silvicolas, cum inter eos, quos christiani nominis potius osores quam assecelas dixeris, dilataret. Quatuor supra triginta annos, in vastissima S. Ludovici dioecesi, indefessa adlaboravit, multamque animarum messem collegit. Ut missionalibus opem ferret, se suaque omnia impendebat et superimpendebat, quin immo ad hunc assequendum finem ita animo erat composita, ut libenter seipsam venum ire velle dictitaret; quem mentis habitum iugi oratione asperisque paenitentiis sibi heroicem comparavit.

Virtutum omnium monilibus ornata, in aetate octoginta trium annorum, Ecclesiae sacramentis refecta, a divino Sponso, *quem amavit, quem quaeſivit, quem semper optavit*, die 18 Novembris anno 1852, ad caelestes nuptias advocata, sanctissimam mortem obivit.

Sanctitatis fama, qua, dum viveret, Philippina vulgo fruebatur, post eius obitum magis magisque increvit. Non solum enim sanctam eam estimabant S. Magdalena Sophia Barat, Societatis Sororum a Sacro Corde Iesu fundatrix, ceteraeque huius familiae alumnae, sed et externi omnes, quotquot cum ea consuetudinem habebant, immo et ipsi Potowatomii silvicolae, qui mulierem *quae semper orat* eam praedicabant.

Quare canonici processus in Curia S. Ludovici atque in alma hac Urbe fuerunt adornati, tum ordinaria cum apostolica auctoritate, super fama et virtutibus in genere atque in specie. Quibus perpensis, die 9 Decembris a. 1909 a Pio Papa X fel. rec. Causa fuit introducta, die autem 17 Martii a. 1935 heroicarum virtutum iubar fuit recognitum, Pio XI s. m. approbante.

Quum autem Deo Famulæ Suae virtutes, miraculorum testimonio, comprobare placuisset, hisce ad severam trutinam examinatis, die 28 elapsi Ianuarii mensis, approbationis decretum Pii Papæ XII auctoritate fuit editum.

Quo denique ad sollemnia beatificationis posset procedi nihil aliud restabat, nisi coram Ss̄mo D. N. Sacra Congregatio suum ederet suffragium: quod die 13 mensis huius factum est. Infrascriptus enim Cardinals, loco et vice R̄ni Card. Boetto, Ponentis, dubium proposuit: *An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione, TUTO procedi possit ad eiusdem Venerabilis Beatificationem.* Cui dubio tum R̄ni Car-

dinales, cum Officiales Praelati, Patresque Consultores unanimiter *Affirmative responderunt.*

Beatissimus vero Pater sententiam edere distulit, ut maiori divini Spiritus luce mens Sua illustraretur.

Hanc autem diem Dominicam tertiam in Quadragesima assignavit ut Suam aperiret mentem.

Quare R̄mis Cardinalibus Carolo Salotti Sacrae Rituum Congregationis Praefecto atque Petro Boetto Causae Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, meque infra scripto Secretario accitis, divinaque litata hostia decrevit: *TUTO procedi posse ad Venerabilis Philippinae Duchesne Beatificationem.*

Hoc autem decretum promulgari, in acta Sacrae Rituum Congregationis referri Apostolicasque Litteras sub Piscatoris anulo expediri mandavit.

Datum Romae, die 25 Februarii a. D. 1940.

☩ CAROLUS Card. SALOTTI, Episcopus Praenestinus,
S. R. C. Praefectus.

L. ☩ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

IV

BRIXIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVAE DEI MARIAE CRUCIFIXAE DI ROSA, FUNDATRIX CONGREGATIONIS ANCILLARUM A CARITATE.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur

Illud est caritatis erga proximum culmen, ut vitam ipsam pro eo quis exponere paratus sit, dicente Domino: *Maiorem hac dilectionem nemo habet ut animam suam ponat quis pro amicis suis* (Io., 15, 13). Salutare hoc monitum in corde alte defixum Venerabilis Maria Crucifixia di Rosa tenuit; *ab infantia enim crevit cum ea miseratio* (Job, 31, 18), quae eam anno 1836, in ipso iuventutis flore, ad curandos Brixiae cholerica iue affectos impulit. Non multo autem post, eodem afflata spiritu, novam religiosam familiam condidit, quae infirmorum curae christiana caritate incumberet, puellas institueret, periclitantes ad bonum retraheret, atque aliud quodcumque pium caritatis opus exercebat: unde *Ancillarum a Caritate Instituti titulus*. Venerabilis fundatrix omnibus spiritualibus

suis filiabus praeibat, eximum eisdem omnium virtutum, caritatis praesertim, exemplum praebens.

Pretiosa mors die 15 Decembris mensis a. 1855 sanctam eius vitam complevit.

Ob politicas perturbationes informativi processus cito, ut erat in votis, construi nequiverunt. Hoc tamen non obstante, die 10 Decembris mensis a. 1913 Pius X fel. rec. Commissionem Introductionis Causae sua manu obsignavit. Die autem 10 Iulii a. 1932 heroicas ipsam virtutes exercuisse, Pio XI, recolendae memoriae, approbante, decretum est.

Quum autem plures gratias seu miracula Deus patrasse visus sit, duas sanationes, quae omnes miraculi characteres praeseferunt, diligentes actores Sacrae Rituum Congregationi exhibuerunt.

I. Prior sanatio anno 1906 Cremonae contigit. Carolina Zucchi, postea Ancilla a Caritate in Instituto a Venerabili Maria Crucifixa fundato, quum sexdecim esset annorum, *pottiano* morbo tentari coepit, qui insanabiles laesiones in dorsualibus et cervicalibus vertebris induxerat cum consequenti spinalis medullae compressu, uti colligitur quoque ex crurum atque sphincterum paralysi. Diagnosim hanc, unanimiter octo medici, qui per duodecim annos eam curarunt, edixerunt atque in tabellis clinicis valetudinarii obsignavere. In hanc pariter diagnosim periti ab hac Sacra Congregatione adlecti concesserunt.

Morbus hic Carolinam fere ad mortem adduxerat, adeo ut morientium sacramentis fuisset refecta, medensque die 10 Octobris, sero, in unam tantum vitae horam eam perdurare posse edixisset.

E contra, Carolina, Venerabili Maria Crucifixa per bimestre invocata, hora prima cum tribus quadrantibus diei 11, extemplo perfecte sanata est, uti post paucas horas medicus primarius Cremonensis hospitalis declaravit, miraculum in sanatione agnoscens.

Miraculum intervenisse tres quoque periti ex officio, duoque ex medentibus in iudicio excussis fatentur.

II. Altera sanatio anno 1929 in loco vulgo dicto Gargnano in Brixiensi dioecesi evenit. Ex chirurgica operatione, cui Rosa Gottardi, die 11 Martii 1929 se subiecerat, evidenter constituit ipsam hepatica calculosi cum choledochi occlusione aliisque morbidis adjunctis affectam fuisse. Hac peracta operatione, morbi symptomata non solum non desaevierunt, sed et in peius ruerunt, adeo ut ad mortis limen eam fere adduxerint, uti curans medicus atque alter a consultatione die 14 Septembris a. 1929 affirmarunt. Rosa hac in conditione summo mane diei 16 eiusdem mensis, quo eam medens invisit, versabatur.

Medica arte incassum cedente, ferventes preces tum infirma, cum fa-

miliares, pro sanatione obtinenda Venerabili Maria Crucifixa intercedente, effuderunt. Quin immo eius germanus frater eodem die, hora 6 cum dimidio Missam hac mente celebravit. Tunc Rosa extemplo sanatam se sentit, omnibus morbidis effectibus illico recedentibus.

Perfectam sanitatem Rosam assequutam fuisse post duas circiter horas medens recognovit, quod post sexennium duo periti physici perseverasse confirmarunt, qui pari sententia nullum probabilis reiterationis morbi indicium invenerunt.

Tres periti ex officio nec non medicus a cura miraculum in hac sanatione evenisse expresse fatentur; duo alii curantes aequipollenter.

Super his sanationibus apostolicae in Cremonensi et Brixensi Curriis peractae sunt inquisitiones, pro quarum iuridico valore Sacra haec Congregatio die 23 Martii a. 1938 decrevit.

De utraque in antepreparatoria Congregatione coram infrascripto Cardinali, Causae Ponente, die 13 Decembris mensis anno 1938 disceptatum est; dein in praeparatoria die 25 Aprilis a. elapso coram PP. Cardinalibus; demum coram Ss̄mo D. N. Pio Papa XII die 13 mensis huius in generali, in qua idem Cardinalis dubium proposuit: *An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Porro R̄mi Cardinales, Officiales Praelati Patresque Consultores suam quisque protulere sententiam. Beatissimus vero Pater, suffragiis attento animo auditis, preces ingeminandas esse hortatus est, ut in re tanti momenti maiori a Deo Ipse perfunderetur lumine, antequam suum proferret iudicium.

Hanc autem diem 25 Februarii, Dominicam III in Quadragesima, selegit ut supremam ederet sententiam. Quare infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto Causaeque Ponente, nec non R. P. Salvatore Natucci Fidei Promotore Generali meque infrascripto Secretario accitis, sacraque Hostia pientissime litata, edixit: *Constare de duobus miraculis a Deo per Venerabilis Mariae Crucifixae di Rosa intercessionem patratis, nempe: De instantanea perfectaque sanatione tum Carolinae Zucchi a morbo pottiano cervicali et dorsuali cum medullari compressu, cum Rosae Gottardi a gravissima syndrome hepatica ex retentione biliaris.*

Hoc autem decretum promulgari atque in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 25 Februarii a. D. 1940.

✠ CAROLUS Card. SALOTTI, Episcopus Praenestinus,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

A. Carinci, Secretarius.

DIARIUM ROMANAECURIAE

SACRA CONGREGAZIONE « DE PROPAGANDA FIDE »

La Sacra Congregazione « de Propaganda Fide » ha nominato :

19 dicembre 1939. Il Revño Monsig. Giovanni Macmillan, *Membro del Consiglio superiore generale della Pontificia Opera della Propagazione della Fede per l'Inghilterra.*

8 gennaio 1940. Il Revño D. Edoardo Nécsey, *Presidente della Pontificia Opera della Propagazione della Fede per la Slovacchia.*

16 » » Il Revño Monsig. Dionisio McDaid, *Membro del Consiglio superiore generale della Pontificia Opera della Propagazione della Fede per l'Irlanda.*

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Con l'intervento degli Emi e Revni Signori Cardinali e dei Revni Prelati Officiali, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *ordinaria*, nella quale è stato discusso sugli scritti dei sottonotati Servi di Dio :

- 1) Teodora Guérin, fondatrice delle Suore della Provvidenza.
- 2) Maria della Croce (Giovanna Jugan), fondatrice delle Piccole Suore dei Poveri.
- 3) Marta Le Bouteiller, della Congregazione delle Suore della Scuola Cristiana della Misericordia.
- 4) Raffaele Captier e Compagni, dell'Ordine dei Frati Predicatori, uccisi in odio alla Fede.
- 5) Giordano Maj, laico professo dell'Ordine dei Frati Minor.
- 6) Enrico Chaumont, sacerdote secolare.
- 7) Giovanni M. Giuseppe Lataste, dell'Ordine dei Predicatori, fondatore della Congregazione del Terz'Ordine di S. Domenico di Bethania.
- 8) Margherita d'Ungheria, comunemente chiamata Beata.
- 9) Maria Clotilde di Savoia, vedova Napoleone.
- 10) Enrica Dominici, dell'Istituto delle Suore di S. Anna e della Provvidenza.
- 11) Maria Adelaide di S. Teresa, Suora professa dell'Ordine delle Carmelitane scalze.
- 12) Giovanni Poulain e Compagni, uccisi in odio alla Fede.

Martedì, 5 marzo 1940, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *generale*, nella quale gli Emī e Revmī Signori Cardinali, i Revmī Prelati Officiali ed i Consultori teologi hanno dato il loro voto:

1) Sul *Tuto* per la Beatificazione della Venerabile Serva di Dio Maria Crocifissa di Rosa, fondatrice della Congregazione delle Ancelle della Carità.

2) Sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati ad intercessione della Venerabile Maria Guglielma Emilia de Rodat, fondatrice delle Suore della S. Famiglia.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, in data 17 febbraio 1940, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è benignamente degnato di nominare il Revmō Monsig. Ermenegildo Florit e i Revmī Padri Arnoldo van Lantschoot, O. Praem., Atanasio Miller, O. S. B., e Antonio Casamassa, O. E. S. A., *Consultori della Commissione Pontificia per gli Studi Biblici*.

Con Breve Apostolico, il Santo Padre Pio XI, di s. m., si degnò di nominare:

15 luglio 1938. Monsig. Carlo Casanueva, dell'archidiocesi di Santiago del Chile, *Protonotario Apostolico ad instar participantium*.

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

19 gennaio 1940. L'Illmō e Revmō Monsig. Luigi Haver, *Prelato Chierico della Rev. Camera Apostolica*.

21 » » L'Emō e Revmō Signor Cardinale Luigi Maglione, *Protettore della Congregazione delle Piccole Ancelle del Sacro Cuore* (Città di Castello).

29 » » L'Emō e Revmō Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore della Congregazione dei Fratelli Cellitii o Alessiani, di Aquisgrana*.

19 febbraio » L'Emō e Revmō Signor Cardinale Eugenio Tisserant, *Protettore dell'Istituto delle Dame di Santa Clotilde, di Parigi*.

» » » L'Illmō e Revmō Monsig. Pietro Coffano, *Prelato Votante del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica*.

20 » » S. E. Revmā Monsig. Giuseppe Beltrami, Arcivescovo eletto tit. di Damasco, *Nunzio Apostolico nel Guatemala*.

20 febbraio 1940. S. E. Revma Monsig. Giuseppe Beltrami, Arcivescovo eletto tit. di Damasco, *Nunzio Apostolico nel Salvador.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

15 gennaio 1940. S. E. Revma Monsig. Stefano Hanauer, Vescovo di Vácz.
 29 » » S. E. Revma Monsig. Luigi Ermini, Vescovo di Fabriano e Matelica.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

30 agosto 1939. Monsig. Francesco Szvoboda, della diocesi di Satu Mare.
 15 gennaio 1940. Monsig. Geisa Zebracky, della diocesi di Cassovia Slovacca.
 21 » » Monsig. Giovanni Giuseppe Alvares de Moura, della diocesi di Portalegre.
 29 » » Monsig. Vittore Martin, della diocesi di Strasburgo.
 27 febbraio » Monsig. Lucio Ubezio, della diocesi di Vigevano.

Prelati Domestici di Sua Santità:

16 agosto 1939. Monsig. Francesco Lukman, della diocesi di Lavant.
 18 settembre » Monsig. Ivan Romanoff, del Vicariato Apostolico di Sofia e Filippopoli.
 19 » » Monsig. Francesco Bartoss, dell'Amministrazione Apostolica di Debreczen.
 23 novembre » Monsig. Vincenzo Fulgosi, della diocesi di Spalato.
 4 dicembre » Monsig. Giacomo A. Murphy, della diocesi di Charlottetown.
 20 » » Monsig. Adalberto Gajdatsky, della diocesi di Alba Julia.
 » » » Monsig. Luigi Boga, della medesima diocesi.
 13 gennaio 1940. Monsig. Alfonso Martel, della diocesi di Lafayette.
 » » » Monsig. Federico J. Ernst, della diocesi di San Giuseppe.
 » » » Monsig. Giovanni J. O'Neill, della medesima diocesi.
 15 » » Monsig. Vincenzo Cirilli, della diocesi di Acquapendente.
 17 » » Monsig. Raffaele Negro, dell'archidiocesi di Otranto.
 » » » Monsig. Antonio Tasso, della diocesi di Ivrea.
 29 » » Monsig. Enrico Jeannotte, dell'archidiocesi di Montréal.
 » » » Monsig. Giuseppe di Gesù Ramirez, dell'archidiocesi di Durango.
 » » » Monsig. Napoleone Minerva, della diocesi di Gallipoli.
 30 » » » Monsig. Donato Pagano, della diocesi di Bovino.
 » » » Monsig. Giovanni Senerchia, della medesima diocesi.
 1 febbraio » » Monsig. Luigi Pirelli, dell'archidiocesi di Milano.
 » » » Monsig. Gustavo Serracchiali, dell'archidiocesi di Bologna.
 » » » Monsig. Domenico Bornigia, della diocesi di Iesi.
 » » » Monsig. Alfredo Vozzi, della diocesi di Anglona-Tursi.
 » » » Monsig. Adriano Spinedi, della diocesi di Terni.
 2 » » » Monsig. Pietro Amateis, dell'archidiocesi di Torino.
 6 » » » Monsig. Aurelio Belletti, della diocesi di Novara.

8 febbraio 1940. Monsig. Giovanni Ferencik, della diocesi di Scepusio.
12 " " Monsig. Raffaele Casimir (Roma).
29 " " Monsig. Michele Giuseppe Cole, dell'archidiocesi di Halifax.
" " Monsig. Giuseppe Emilio Bourneuf, della medesima archidiocesi.

ONORIFICENZE

Con Breve Apostolico, in data 24 gennaio 1939, il Santo Padre Pio XI, di s. m., si degnò di conferire la Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile, al sig. dott. Emilio Alvarez Lejarza, dell'archidiocesi di Managua.

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

L'Ordine Supremo del Cristo:

2 marzo 1940. A S. E. Don Marcantonio Colonna, Principe Assistente al Soglio.

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

16 gennaio 1940. A S. E. il sig. Michele Cruchaga Tocornal, già Ministro degli Esteri del Chile.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

23 gennaio 1940. Al sig. Marchese Luigi Rangoni-Machiavelli (Roma).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

5 dicembre 1939. Al sig. cav. Claudio Pallandre, dell'archidiocesi di Lione.
7 gennaio 1940. Al sig. Luigi Bonnet-Eymard, della diocesi di Grenoble.
29 " " Al sig. Emilio Romanet, della medesima diocesi.
" " " Al sig. Pio Casali (Roma).

Il Cavalerato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

7 luglio 1939. Al sig. Giuseppe Láng, della diocesi di Giavarino.
19 settembre " Al sig. Edoardo Salisbury, del Vicariato Apostolico di Limòn.
5 dicembre " Al sig. Eugenio Cannier, dell'archidiocesi di Lione.
" " " Al sig. Giovanni Caton, della medesima archidiocesi.
" " " Al sig. Giovanni Faisant, della medesima archidiocesi.
" " " Al sig. Onorato Rousson, della medesima archidiocesi.
" " " Al sig. Antonio Sapin, della medesima archidiocesi.
7 gennaio 1940. Al sig. Giovanni Guglielmo Arturo Ollard, della diocesi di Northampton.
" " " Al sig. avv. Luigi Grimaud, della diocesi di Grenoble.

7 gennaio 1940. Al sig. Conte Paolo de Quinsonas, della medesima diocesi.
 16 » » Al sig. Vittorio Homsy, dell'archidiocesi greco-melchita di Aleppo.
 31 » » Al sig. J. Francesco McDermott, della diocesi di Omaha.
 1 febbraio » Al sig. Alfonso Franciosi, dell'archidiocesi di Napoli.
 2 » » Al sig. avv. Filippo Lodi, dell'archidiocesi di Ferrara.
 6 » » Al sig. Cesare Adami, della diocesi di Novara.

La Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

9 gennaio 1940. Al sig. comm. Erminio Forni, dell'archidiocesi di Milano.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

10 gennaio 1940. Al sig. prof. dott. Aroldo Bodrero dell'archidiocesi di Genova.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

30 novembre 1939. Al sig. Antonio Signoriello, dell'archidiocesi di Cagliari.
 7 gennaio 1940. Al sig. Giuseppe Ignazio Rivero y Alonso, dell'archidiocesi di S. Cristoforo dell'Avana.
 17 » » Al sig. Edoardo Tartaglia, dell'archidiocesi di Napoli.
 29 gennaio » Al sig. Dino Ciaprini (Roma).
 30 » » Al sig. Vittorio Mandocchi, della diocesi di Penne.
 31 » » Al sig. Achille Giuseppe Costantini, della diocesi di Sora.
 15 febbraio » Al sig. cav. Giuseppe Albrecht (Roma).

Il Cavallierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

20 settembre 1939. Al sig. avv. Giovanni Giller, della diocesi di Rosnavia.
 30 novembre » Al sig. Torello Giannoni, dell'archidiocesi di Cagliari.
 13 gennaio 1940. Al sig. Mariano Barile, dell'archidiocesi di Benevento.
 24 febbraio » Al sig. Pio Mario Quadrelli, dell'archidiocesi di Milano.
 » » » Al sig. Tarsicio Mentasti, della medesima archidiocesi.

NECROLOGIO

29 gennaio 1940. Monsig. Carlo Lamarche, Vescovo di Chicoutimi.
 30 » » Monsig. Pietro Celestino Cézérac, Arcivescovo di Albi.
 10 febbraio » Monsig. Paolino Ladeuze, Vescovo tit. di Tiberiade.
 8 marzo » Monsig. Michele Kelly, Arcivescovo di Sydney.
 18 » » Monsig. Gustavo Carlo de Majláth, Arcivescovo tit. di Soteropoli.

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorum Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. Quinta editio post typicam. Volumen nigro tantum crassoque charactere impressum, cum rubricis cursivis, quas vocant, litterarum formis (cm. 17×26). **MCMXXXIX.**

- Solutum
- (A) Volumen partim corio, partim linteo coniectum, sectione foliorum rubra, cruce aurea aliisque ornamenti signum
- (B) Volumen partim corio, partim linteo coniectum, sectione foliorum aurea, cruce aurea, aliisque ornamenti signatum
- (C) Volumen corio totum coniectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamenti aureis et cruce aurea perbellè signatum

CANON MISSAE In carattere nero e rubriche in corsivo; dalla pagina 257 alla pagina 276 del Missale Romanum in-8° (cm. 17×26) 1939

Roma	Italia	Ester
L.	L.	L.
36 —	39 —	46 —
53 —	56 —	63 —
56 —	59 —	66 —
90 —	96 —	103 —

3 — 3,50 4 —

BREVIARIUM ROMANUM

(totum) **ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, PII Papae X auctoritate reformatum. Quarta editio post typicam.** — Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 30, gr. 750 pondo. — Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160×100. — Volumen in-12° pp. LXXXI-1516-[198]-75°.

- In brochure
- (A) Volumen corio nigro coniectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca
- (B) Idem, cum sectione foliorum aurea
- (C) Idem, corio caprino primas selectionis

(G)	75 —	77 —	83 —
100 —	103 —	107 —	
108 —	106 —	110 —	
120 —	123 —	127 —	

HORAE DIURNAE BREVIARII ROMANI
ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restituti, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editi aliorumque Pontificum cura recogniti, PII Papae X auctoritate reformati. Editio secunda post typicam — Impressio rubra et nigra. Lineis rubris inquadratum, typis clarissimis, charta indica (mm. 13½×8½):

- (A) Solutum
- (B) Linteo coniectum, sectione foliorum rubra, cum theca
- (C) Idem, sectione foliorum aurea
- (D) Volumen corio nigro coniectum, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum theca
- (E) Idem, sectione foliorum aurea

17 —	19 —	20 —
23 —	25 —	26 —
24 —	26 —	27 —
32,50	34,50	35,50
35 —	37 —	38 —

70 — 73,50 84 —

CODICIS IURIS CANONICI SCHEMATA

Lib. IV · De processibus, digessit FRANCISCUS ROBERTI, Auditor Sacrae Romanae Rotae. I. De iudicis in genere.

Est systematica ordinatio omnium scientificorum operum quae confecta sunt ad Codicem iuris canonici apparendum. Recensentur vota Consultorum, disputationes Commissionis Pontificiae, animadversiones Episcoporum, consilia E. morum Patrum; omnia iuxta Codicem parallelis ordinibus digesta. Singuli canones ab incunabulis ad definitivam formam progreedi oculis conspiciuntur. — Volumen in folio 27×38, pagg. 480 . . .

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis",
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — 1/ postale N. 1-16722)

CODEX IURIS CANONICI

PII X PONTIFICIS MAXIMI iussu digestus BENEDICTI PAPAE XV
auctoritate promulgatus, praeferatione Emi PETRI Card. GASPARRI et indice
analytico-alphabetico auctus.

	Roma	Italia	Ester
	L.	L.	L.
— (A) <i>Editio in-18°</i> (cm. 9 $\frac{1}{2}$ × 15), charta subtili non translucida; fol. LXXII-918	10 —	11 —	12 —
— (B) <i>Linteo conjectum, angulis rotundatis</i>	14 —	15,50	17 —
— (C) <i>Editio in-18°</i> (cm. 9 × 14), charta indica; fol. LXXII-918. — <i>Linteo conjectum</i>	18 —	19,50	20,50
— (D) <i>Pelle vitulina conjectum, angulis rotundatis, dorso flexibili</i>	22 —	23,50	24,50
— (E) <i>Editio in-12°</i> (cm. 12 $\frac{1}{2}$ × 19 $\frac{1}{2}$); fol. XLIV-854	15 —	16,50	20,50
— (F) <i>Linteo conjectum, angulis rotundatis</i>	21 —	22,50	26,50
— (P) <i>Volumen partim corio, partim linteo conjectum</i>	25 —	26,50	30,50
— (G) <i>Editio in-12° cum Fontium annotatione</i> (cm. 12 $\frac{1}{2}$ × 19 $\frac{1}{2}$), charta subtili; fol. XLVIII-932	24 —	25,50	30 —
— (H) <i>Linteo conjectum, angulis rotundatis</i>	30 —	31,50	36 —
— (Q) <i>Volumen partim corio, partim linteo conjectum</i>	34 —	35,50	40 —
— (L) Idem, charta indica (in fogli piegati)	30 —	31,50	35 —
— (M) Idem, charta indica, <i>linteo conjectum</i>	36 —	37,50	41 —
— (N) Idem, charta indica, <i>pelle vitulina conjectum, angulis rotundatis, dorso flexibili</i>	45 —	46,50	50 —
— (R) <i>Volumen partim corio, partim linteo conjectum</i>	40 —	41,50	45 —
— (O) <i>Editio in-8° cum Fontium annotatione</i> (cm. 16 $\frac{1}{4}$ × 26), charta crassiore; fol. XLVII-784	30 —	33 —	40 —
— (S) <i>Volumen partim corio, partim linteo conjectum</i>	45 —	48 —	55 —

CODICIS IURIS CANONICI FONTES, cura Emi PETRI Card. GASPARRI, in-8°.

Vol. I. <i>Concilia generalia - Romani Pontifices</i> , usque ad annum 1745 (n. 1-364), pp. xvi-954	65 —	68 —	75 —
Vol. II. <i>Romani Pontifices</i> , ab anno 1746 ad annum 1885 (n. 365-544), pp. xii-1012	70 —	73 —	80 —
Vol. III. <i>Romani Pontifices</i> , ab anno 1867 ad annum 1917 (n. 545-713), pp. xii-870	65 —	68 —	75 —
Vol. IV. <i>Curia Romana</i> , S. C. S. Off. - S. C. Ep. et Reg. (n. 714-3055), pp. xxxii-1117	85 —	88,50	97 —
Vol. V. <i>Curia Romana</i> , S. C. Consistorialis - S. C. de Sacramentis - S. C. Concilii (n. 2056-3704), pp. xi-1118	85 —	88,50	97 —
Vol. VI. <i>Curia Romana</i> , S. C. Concilii, an. 1761-1917 - S. C. super statu Regul. - S. C. de Religiosis (n. 3705-4427) pp. xx-1034	80 —	83,50	92 —
Vol. VII. <i>Curia Romana</i> , S. C. de Propaganda Fide - S. C. Indulg. - S. C. Indicis - S. R. C. - An. 1598-1790 (n. 4428-5829) pp. xxxvi-1060	80 —	83,50	92 —
Vol. VIII. <i>Curia Romana</i> , cura et studio Emi Justiniani Cardinalis Serédi editi (n. 5823-6464). In-8°, pp. xx-820	65 —	68 —	72 —
Vol. IX. <i>Tabellae</i> , pp. xxviii-311	40 —	42 —	45 —

Legati in pelle e tela nera (o rossa) con punte di pelle, testa rossa lucida, titolo, nervi al dorso, ciascun volume aumenta di L. 18.

SYLLOGE praecipuorum documentorum recentium Summorum Pontificum et S. Congr. de Propaganda Fide neconon alliarum Ss. Congregationum Romanarum ad usum missionariorum.

Type Polyglottis Vaticanis 1930 - In-8° pagg. xii-789; legato in tela 45 — 45 — 53 —

